Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Kong Wolmer paa Reisen

Citation: Winther, Christian: ”Kong Wolmer paa Reisen”, i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wintherchr01val-shoot-workid77729/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

KONG WOLMER PAA REISEN.

Mig tykkes alt fra min høie Hest
At høre min Due kurre;
O, Deiligste! snart er jeg Din Gjæst
I Din Rede, det grønne Gurre.
Alt som jeg farer i Skovene frem,
Gjennem Moser og dunkle Dale,
Synes mig høre omkring Dit Hjem
De fløitende Nattergale.

Mit Øie iler saa langt foran
Mine rappe, hvæsende Rakker;
Mig lokker ei bag det stille Vand
Hjorten med kneisende Takker.
Men Dig, som kan seile i Luften blaa,
Misunder jeg vel Din Vinge,
Du liden Sanger! fremad lad staae,
Min første Hilsen at bringe.

Hvo skulde dog tænkt, o, Tovelil!
At Din Fletnings guulbrune Slange
Skulde vorde en Snare, stærk og snild,
Dannerkongen at fange?
O, Tovelil! hvo skulde troe,
Mens Livets Brændinger larme,
Mig vilde skjænke sød Havn og Ro
Saa gudsvelsignede Arme.

Nu dæmrer Dag; de Fugle smaa
Alt vaagne i Krattets Bure;
Klart speilende sig i Søens Blaae
Jeg skimter de røde Mure.

Mig tykkes alt fra min høie Hest
At høre min Due kurre.
O, Deiligste! snart er jeg Din Gjæst
I Din Rede, det grønne Gurre!

TIL VINTER-LÆRKEN.

Hvi qviddrer du saa tidlig hist?
Du troer maaskee, det snart er Sommer?
At Solen pynter snart hver Qvist
Med grønne Løv og Rosenblommer?

Du svæver der saa salig fro,
Saa høit, at jeg dig ei kan skue,
Og synger om din faste Tro
Paa Vintersolens falske Lue.

O, vogt dig vel! og gjem din Sang,
Og put dig dybt i varme Rede!
Til dine Qvad ei nogen Trang
Er følt af dem, som gaae hernede.

De har saa travlt med deres Huus,
Hvor Alting nys er blevet flyttet,
At de mod Rotter og mod Muus
Og andet Utøi faaer det hyttet.

De har saa travlt med Korn og Sviin,
Med Gjæs, Kartofler og deslige.
Om end din Sang var nok saa fiin,
Du fik ei Tanken til at stige.